

درگفت‌وگو با هدایت ا... بهبودی، عضو فرهنگستان زبان و ادب فارسی
و مدیر دفتر ادبیات انقلاب اسلامی حوزه هنری مطرح شد

نمره قبولی برای خاطره نویسی انقلاب اسلامی

هدایت ا... بهبودی کلهری اردیبهشت ۱۳۳۹ در تبریز به دنیا آمد و در سال ۱۳۴۳ همراه خانواده از تبریز راهی تهران شد. وی در سال ۱۳۷۱ در مقطع کارشناسی در رشته تاریخ از دانشگاه تهران دانش آموخته شد. با آغاز جنگ تحمیلی، بهبودی در مقام خبرنگار به فعالیت پرداخت. پیش از آن در واحد امور خارجه دفتر مرکزی حزب جمهوری اسلامی اشتغال داشت. او در سال ۱۳۶۲ خبرنگار روزنامه تهران تایمز شد و سه سال بعد (۱۳۶۵) به دفتر روزنامه جمهوری اسلامی رفت و مسئول صفحه «جبهه و جنگ» شد. بهبودی در پاییز سال ۱۳۶۷، همراه مرتضی سرهنگی، به حوزه هنری رفت و این دو، دفتر «ادبیات و هنر مقاومت» را تأسیس کردند. بهبودی مدتی نیز سردبیر سرویس فرهنگی روزنامه ایران (سال اول تأسیس) بود. پس از پنج سال بهبودی از دفتر «ادبیات و هنر مقاومت» جدا شد و در سال ۱۳۷۲ دفتر «ادبیات انقلاب اسلامی» را در حوزه هنری تأسیس کرد. بهبودی در زمستان ۱۳۸۲ سردبیر فصلنامه مطالعات تاریخی شد. مهم ترین فعالیت های بهبودی تاکنون مدیریت دفتر ادبیات انقلاب اسلامی حوزه هنری، داوری در جشنواره های مطبوعات و انتخاب کتاب برتر دفاع مقدس، صاحب امتیازی و مدیریت مسئولی ۲۰۰ شماره دوهفته نامه ادب و هنر پایداری، «کمان» عضویت در شورای علمی گروه «ادبیات انقلاب اسلامی» فرهنگستان ادب و زبان فارسی و عضویت در هیئت مدیره و شورای تولید انتشارات سوره مهر بوده است.

هدایت ا... بهبودی در طول سه دهه فعالیت فرهنگی افتخاراتی به دست آورده است. او در تابستان ۱۳۶۷ برگزیده مجتمع «هنر و ادبیات دفاع مقدس» شد و لوح زرین، دیپلم افتخار و مدال یادبود خود را از حضرت آیت ا... خامنه ای (رئیس جمهور وقت) دریافت کرد.

او جایزه شهید آوینی را نیز کسب کرد و در جشنواره ربع قرن کتاب دفاع مقدس در حوزه های مطبوعات، پژوهش و نشر کتاب دفاع مقدس برگزیده و از او تجلیل شد. همچنین در سی امین سالروز پیروزی انقلاب اسلامی، در سال ۱۳۸۷، به منزله هنرمند برجسته سی سال تاریخ انقلاب اسلامی، از سوی حوزه هنری معرفی و از او تجلیل شد.

از جمله آثار او است: سفر به قله ها (پنج گزارش جنگی) درباره ادبیات نوین ایران پیش از مشروطه، یادهای زلال، پا به پای باران (دو گزارش از خرمشهر)، سفر به قله (یادداشت های حج)، سفر به روسیه، شهید صدوقی، خرمشهر، کو جهان آرا (گفت و گو با همسر شهید سید محمد جهان آرا)، سفر بر مدار مهتاب (گفت و گو با همسر شهید سید علی اندرزگو)، خرمشهر، خانه ای رو به آفتاب (گفت و گو با همسر سردار شهید عبدالرضا موسوی)، سفر به حلبچه، روز شمار تاریخ معاصر ایران، انقلاب اسلامی به روایت اسناد ساواک و شرح اسم که در برگزیده زندگی نامه رهبر معظم انقلاب از تاریخ ۱۳۱۸ تا ۱۳۵۷ است. رهبر معظم انقلاب در بیاناتی در دیدار اعضای مجمع نویسندگان مسلمان در سال ۷۱ با اشاره به کتاب «پا به پای باران» فرمودند: «همین آقای سرهنگی و آقای بهبودی کتابی [پا به پای باران] نوشته اند که من دو سه خطی پشت جلد آن نوشته ام - من معمولاً بر هر کتابی تفریطی می نویسم - اینها از روی احساس من است... این کتاب، کتاب خوبی است. نوشته موثر و کار بسیار مفیدی است».

از آقای بهبودی خواستیم با توجه به این سابقه خوبشان در گفت و گویی با ما از ادبیات این سی سال و بلکه زمینه های آن در پیش از انقلاب بگویند که با وجود مشغله ای که داشتند با روی باز پذیرفتند.

■ تاکنون در جمع آوری خاطرات انقلاب موفق بوده ایم

در جایی گفته بودید که خاطرات انقلاب و دفاع مقدس از ادبیات ترجمه سبقت گرفته است می شود بیشتر توضیح بدهید.

بله این اتفاق افتاده است اما چرا از آن با واژه «اتفاق» یاد می کنیم؟ بهره مندی از ادبیات ترجمه ای امری مذموم نیست. آشنایی با ذخایر ادبی و فرهنگی دیگران خوب است، اما این حسن تا جایی ادامه می یابد که منجر به آگاهی شود، اما اگر نتیجه ممارست دائمی با ادبیات و

فرهنگ دیگر ملل، تأثیرپذیری بی حد و مرز باشد، یعنی آغاز وابستگی و دل بستگی به فرهنگ بیگانه؛ آن هم فرهنگی که روشن نیست تا چه اندازه با باورهای بومی ما مشترک است، آن «حسن» در چنین حالتی تبدیل به «درد» می شود. وقتی می گوئیم استقبال جامعه از خاطرات انقلاب و جنگ به جایی رسیده که توجه به ادبیات ترجمه ای را پشت سر گذاشته، از این رواست. یعنی درمانی برای آن درد پیدا شده است.

از منظری دیگر اگر ثابت شود که فحوائ این خاطرات به لحاظ انسانی و مناسبات اجتماعی یک سر و گردن از آنچه در ادبیات ترجمه ای عرضه می شود بالاتر است، چرا باید